

NICOLAI VIGELII DE
DREISA HESSORVM
IVRISCONSULTI

DIGESTO-
RVM
PARS SECUNDAS:

De Iure quod in personis habe-
mus, cum suis causis & actio-
nibus.

BASILEAE, EX OFFICINA
OPORINIANA.

DIGESTORVM LIBER DE CIMVSQVARTVS:

DE IVRE INTER MARITV OM & uxorem.

*Dispositis quæque publici sunt iuri, sequuntur nunc iura privata disponenda, pri-
mum quidem ea que in personis, deinde que in rebus consistunt. Inter ea vero que in
personis consistunt, primum locum obtinet matrimonium, seu iure maritum &
uxorem: de quo in hoc & sequente Libro dicetur. Matrimonii autem iura iuxta or-
dinem quatuor temporum proponemus, matrimonii scilicet contrahendendi, contracti,
dissoluendi & dissolusi: quibus sub ieiunio ad finem huius Libri iura concubinatum.
Plenæ iura dotis & antenuptialis donationis, que & ipsa matrimonii iura sunt, in Li-
bro sequente separatim proponentur. Matrimonii igitur contrahendendi sunt
iura sponsaliorum & nuptiarum contrahendarum,
primo loco ponenda.*

DE SPONSALIBVS.

Cap. I.

I. DEFINITIO SPON- salariorum.

Eiusmodi proponitur L. ff. de sponsali-
bus, his verbis: Spōsalia sunt, men-
tio & reprobatio futuratum
nuptiarum.

L. RATIO nominis proponitur
L. cum lege sequente ff. eod. t. his verbis: Sponsalia
dicta sunt à spondendo. nam moris fuit ue-
teribus stipulari & spondere sibi uxores fu-
turas. Vnde & sponsi sponsiæque appellatio-
nata est.

III. DE CAUSA SPONSALIO- rum, eiusque exceptio- nibus.

Consensu sponsalia contrahuntur, que regula appro-
bat L. spous. ii. ff. de sponsalibus, his verbis: Spon-
salia, sicut nuptiae, consensu conuahentium fi-
unt: & ideo sicut nuptiis, ita sponsalibus si-
lentiam familiæ consentire oportet. Huius regulæ,
neon sponsaliorum exceptiones ha- sunt.

I. Exceptio: Nisi sponsalia contrahantur inter eos
eis, qui que se nuptias contrahere prohibentur. que
exceptio approbat L. si quis. c. ff. quamvis. ff. de rite
nuptiarum, his verbis: Quamvis verbis oratio-
nis cautum est, ne uxorem tutor pupillam
suam ducat, tamen intelligentum est, ne de-
sponderi quidem posse. Nam cum quan-
tu[m] contrahi non possunt, haec plerunque
ne desponderi quidem potest, n[on] quæ duci po-
test, iure despondetur. Concordat L. iutor. ii. ff. de
sponsalibus, his verbis: Tutor factam pupillam su-
am nec ipse uxorem ducere, nec filio suo in
matrimonio adiungere potest. Scias tamen,

quod de nuptijs tractamus, & ad sponsalia
pertinere. Concordat L. oratio. ii. ff. eod. t. his verbis:
Oratio imperatorum Antonini & Commo-
di, que quasdam nuptias in persona senato-
rum inhibebat, de sponsalibus nihil locura est:
recte tamē dicitur, etiam sponsalia in his ca-
sibus ipso iure nullius esse momenti, ut sup-
plementum quod orationi dicitur. Sanè qui que se
inter se nuptias contrahere prohibentur, dicitur f. in
sequentibus. Propositæ exceptionis replicatio
prima est in imparib[us]. Que proponitur & appro-
bat L. sponsi. i. ff. de sponsalibus, his verbis: In spō-
salibus contrahendis actas contrahentium
definita non est, ut in matrimonij. Quapropter
a primordio actatis sponsalia effici possunt,
si modò id fieri ab utraque persona intelli-
gatur id est, si non sint minoris quam se
p[er] annorum. Concordat L. que fitum. 9. ff. eod. t.
cum verbis paulò inferius. Altera prepositæ ex-
ceptionis replicatio est in eo, qui sponsalia contrahit cū
eis, que ex eis provincia, quam administrat, est oriunda.
Que replicatio proponitur & approbat L. si quis. 3.
in prim. ff. de rite nupt. his verbis: Si quis officium
in aliqua provincia administrat, in de orium
clam, uel ibi domicilium habentem uxorem
ducere non potest, quantum sponsale non
prohibeatur: ita scilicet, ut si post officium de-
positum mulier nuptias contrahere nolue-
rit, liceat ei hoc facere, atris tantum modò redi-
diris, quas acceperat. Concordat L. iutor. iii. fine.
c. si rexior provincie, &c. cuius verba vide f. que fit. 4.
reg. i. except. i.

II. Exceptio: Nisi furius siue fiscos siue sponsalia con-
trahat. Hec exceptio approbat similiter & distinguuntur
L. iutor. 3. ff. de sponsalibus, his verbis: Furor qui siue spō-
salibus impedimento sit, plus quam manife-
stum est. Sed postea interveniens, sponsalia
non infirmat.

III. Exceptio: Nisi inter absentes sponsalia contra-
hantur.

a a 2